Tabula directorij horarũ canonicarũ

Tabula.

¶ Capl'm primū ꝙ monachus officiū diuinū accuratiſſime debet explere. Charta iij.

¶ Capl'm ſecūdum ꝙ ſit neceſſariū monacho ante vigilias ſe ad eas peragendas preparare. iij

¶ Capl'm tertium d̄ tribus modis p̄parationū ⁊ de p̄paratione ante officiū vigiliarum facienda. iiij.

¶ Capl'm quartū qualiter deuotus religioſus poterit eſſe attētus in pſalmodia ⁊ hr̄e ſꝑ mentē in deū eleuatā. vi.

¶ Capl'm quintū quō ſe debet habere religioſus in prima ⁊ tertia per totā ebdomadā accipiēdo beneficia dei tanꝗ̄ obiecta ſm ferias. x.

¶ Capl'm ſextū qualiter ſe debet hr̄e in ſexta ⁊ nona xiiij

¶ Capl'm ſeptimū de veſperis xv.

¶ Capl'm octauū de cōpletorio xvi

¶ Capl'm nonū qualiter ſunt hore terminande ⁊ quid agē-dum eſt in illo paruo interuallo quo in choro genuflecti-mur. xvij.

¶ Capl'm decimū quid meditandū eſt ī fine pſalmoꝝ cū dicimus Gloria patri. xvij.

Finis Tabule.

COMPOSTELA… BIBLIOT…

Incipit tractatus quidaz

dictus directorium horarū canonicarū. in quo religioſus inſtruitur qualiter ſe ad nocturnalem ſynaxim preparare debeat in illo puncto ſiue hore quadrante ante vigiliarū inchoatiōem. ⁊ quō ſe debet habere tam in nocturna ꝙ in diurna pſalmodia: vt valeat eſſe attentus ⁊ mentē in deū eleuare. Et quid meditandū eſt in illa tp̄ris morula qua poſt nocturne ⁊ diurne ſynaxis expletiōem genua flectimus.

Caplm̄ primū ꝙ religioſus magnope debet eſſe ſollicitus circa diuinū officium.

In ſecundo libro paralipomenō caplo. xxix. ſcribitur. Filij mei nolite negligere: vos elegit dn̄s vt ſtetis corā eo: ⁊ miniſtret⁊ illi: colatiſq; eum. Quia igitur deus elegit religioſum in ſuū miniſtruz vt colat ⁊ ſeruiat ei: oportet vt ſciat qualr̄ ei ſeruiendū eſt. Nam vt ait Gerſon nihil ita primo ⁊ precipue conuenit religioſo ſicut digne ⁊ ſtudioſe cultum explere diuinū id eſt horas canonicas: quas pater ⁊ dux noſter Benedictus in regula opus dei nūcupat. maxime cum precipuum religioſi officiū ꝓut dicit beatus Hieronymus ſit diuinis laudibus vacare offerēdo ei hymnos pſalmos orationes ⁊ ſacrificia ⁊ per hec populū deo recōciliare ſua ⁊ proximoꝝ deflendo peccata. Unde oportet monachum vigilanter ac diligenter ſtudere vt ſeruitut⁊ ſue pēſum digne valeat exoluere: ne illa eū Hieremie ꝓphete formidanda comprehendat malediccio. Maledictus homo q̄

opus dei facit negligenter.

Capl'm ſecundū ꝙ neceſſari um ſit religioſo ſe ante vigilias preparatū reddere ad diui num officium perſoluendum.

LEgitur in eccl'iaſtico. Ante ora
tionē prepara animā tu
am: ꝛ noli eſſe quaſi homo qui tentat de
um. Legitur preterea in collatione abba
tis yſaac ꝙ quales cupimus in oratione
inueniri: tales ante eam oportet nos pre
parari. Scribitur quoqꝫ in libro q̇ dici
tur ſpeculum monachoꝝ. Stude excita
re cor tuū aliqua deuotione preueniens horā canonicā quā
dicturus es. Sume tibi exemplum a paupe: qui cū vult ele
moſynā ab aliquo diuite expoſcere: ſtudet euꝫ preuenire: co
gitans quibus verbis ad impendendā optatā elemoſynam
valeat eum flectere. Inſpice quoqꝫ aliquē mortis reū ante
ꝙ contra eum feratur ſnīa: ꝙ ſtudioſe nititur cogitare ante
ꝙ ſiſtat iudicis tribunalibus: quid poterit porare cū ei aſſi
terit: quod cū valeat ad miſcd'iam inclinare. Similiter ſer
uus dei anteꝙ appareat in conſpectu diuine maieſtatis ſol
licite conſiderare habet quō ꝛ quibus verbis eius miſeri
cordiā poſſit flectere. Grandis igit̄ fratres ꝛ temeraria au
dacia eſt abſqꝫ vlla preparatione ad tantā accedere maieſta
tem. Omīs quippe tā diurni ꝙ nocturni diuini officiȷ̄ fru
ctus conſiſtit in preuia preparatiōe ſm qd dicit propheta.
Preparatiōem cordis mei audiuit auris tua. Et nulla pōt
eſſe perfecta oratio quā meditatio nō preuenerit vt ait Hu
go in tractatu de oratione. Et Gerſon in tractatu de myſtis

ca theologia admonet vt religioſus pretermiſſis ceterꝭ ad
canonicas horas dicẽdas ſe diſponat. Jtaqꝫ dilectiſſimi fra
tres non ſit nobis moleſtū vno hore puncto ante vigilias a
lectulis ſurgere: cū om̄e earū meritū conſiſtat in preparati-
one. Et venūdemus deo illam temporis morulam: ꝛ experi
emur ꝙ abūdanter retribuet nob. Et vt in hac preparatiõe
aliquẽ teneamus modū ꝛ nõ ſit nobis vanū ſurgere ãte lu-
cem: tangemus hic breuiter tres preparatiõis modos.

Caplm̄ tertiū de tribus ꝑpa rationū modis ad diuinū officiū peragendum ꝛ ſpecialiter quõ ſe religioſus ad vigilias debeat preparare.

Dilectiſſimi fratres deſcribūt ſancti tres preparatio-
nis modos. ſcilicet preparationem

Remotam	que	Sancte viuendo
Propinquã	cõſi	Profunde conſiderando
Proximam	ſtiti	Feruenter orando

Prima eſt generalis. Et hanc explemus bene ꝛ
ſancte viuendo. ſ. vt nobis ſemper caue
amus ab om̄i vanitate tam in cogitatiõibus ꝙ in verbis ꝙ
in actibus. ꝛ ſtudeamus aſſidue vt cor noſtrū diligenter cu
ſtodiatur ꝛ tempus vtiliter expendat: ꝛ operū intentio fina
liter in deum dirigatur. ne cor noſtrū tp̄re orationis vanis
fantaſmatibus impediatur. Et ſi qñ vanis ſe cogitatiõibꝰ
ſenſerit infeſtari: debet aliquãtulū legere ante orationẽ.
ꝛ conetur ad ea que legit applicare mentẽ ſuã. ꝛ materia le
ctionis debet eſſe talis vt ferat opem ad pure orãdum.

Secunda preparatio dicitur ꝓpinqua ꝛ ſpe-
cialis. que fiẽda eſt in illo quadrã-
te ante incboatiõem vigiliarū hoc modo. Poſtꝙ igitur exur

gẽtes de cubilibus fuerim⁹ induti: manebimus in cellis ⁊ ſtãtes erecti ſupra pedes ĩ loco vbi quiſq₃ orare ꝯſueuit: debemus nos ꝓ viribus intra noſmetipſos recolligere. Et ſic recollecti debem⁹ mox conſiderare quid eſt qđ ſumus acturi ⁊ ꝓpter quid ſurreximus a lectis. qui eni₃ nõ conſiderat qđ acturus eſt: incautus incedit in operibus ſuis. Quid. n. fratres acturi ſumus tempore diuini officij niſi apparere ĩ conſpectu dei ⁊ ſctõꝝ angeloꝝ in cõcilio iuſtoꝝ ⁊ ſctõrum fratrũ. Vnđ tria oportet nos diligẽter ꝯſiderare. ſ. ꝙ tẽdim⁹

Ad { Deum adorandum
Deo gratias agendum
Deum orandum.

¶ Primo tendimus ad deũ adorandum trinu₃ in perſonis ⁊ vnum in eſſentia adoratione latrie ſuper iudicia iuſtificationis ſue. Judicia aũt iuſtificatiõis eius fratres intelligere debemus incarnatiõem filij ſui vnigeniti redẽptoris noſtri. natiuitatem. circunciſionẽ. regibus manifeſtatiõe₃. in templo preſentatiõem. ⁊ deniq₃ ſuam ſanctiſſimã paſſionẽ. reſurrectiõem ⁊ cetera alia: que glorioſus dñs ꝓpter nr̃a₃ redemptiõe₃ ſuper terrã opari dignatus eſt. Et dñr iudicia diuine iuſtificatiõis: quia per ea redẽpti ſumus ⁊ iuſtificati. Hoc eſt igitur primũ qđ poſtꝙ a lectulis cõſurrexerim⁹ vt dictũ eſt cum ſumma diligentia ⁊ deuotiõe debemus cõſiderare. Et in his iudicijs exhortantur nos ſancti debere adorare. benedicere. laudare: ⁊ magnificare dñm: accipiendo ea ſicut obiecta in vigilijs ſicut infra dicetur in officio vigiliarũ. ¶ Secũdum qđ conſiderãdum eſt cũ ad officium diuinũ cõcurrimus: eſt qđ tendimus ad impendẽdum gratias deo ⁊ eum laudandũ ꝓ receptis beneficijs: eaq₃ tanꝙ obiecta in diurnis horis intueri vt exponetur in pĩma ⁊ ter-

ſia. ¶ Tertiū qđ a nobis eſt aduertendū eſt ꝙ tendimus ora re immenſam dei clementiā ꝓ nobiſipis ⁊ pro vniuerſis eccleſie ſtatibus accipiendo perſonaꝫ ſinguloꝝ vt explicabit in ſexta ⁊ nona. ¶ Inuitat aūt nos ad predicta: ſi attendim⁹ ꝙ nihil deo eſt

Adorari dignius
Laudari rationabilius
Magis neceſſariū ⁊ vtilius

¶ His cum ingenti deuotiōe mente pertractatis: oportet vt mox noſmetipſos circūſpiciam⁹: an vt decet ſimus diſpoſiti apparere in dei preſentia: ad quē habere ſermonē tendimus. in pſalmis enī alternatiꝫ nobis loquitur deus noſqꝫ loquimur ei. ¶ Ad hāc diſpoſitiōem requirūtur tria. ſ.

Mentis {
Purificatio
Recollectio
Affectatio

¶ Debemus primo habere mentē purificatā ab omī mortali peccato. vt ante diuinā preſentiā digne apparere valeam⁹ Secūdo recollectā ab omī diſtractiōe vt diuinū officiū attēte dicere queamus. Tertio affectatā aliquo deuotiōis affectu: vt excuſſo torpore reuerēter canere poſſimus. vt in ſeqnti preparatione apparebit clarius.

¶ Tertia preparatio que dicit̄ proxima conſiſtit in orationis frequētia. nihil. n. prodeſt hūana induſtria niſi aſſit diuina gratia. Poſt predictoꝝ igitur conſideratiōem flexis genibus ſuppliciter exorem⁹ dominū: vt concedat nobis quatenus ſup iudicia iuſtificationis eius ipm digne queamus adorare ⁊ penſum ſeruitutis noſtre deuote valeamus exoluere. Cumqꝫ auribus noſtris cymbalū maius inſonare cepit: ſurgemus ab oratiōe dicen

tes hec verba. Hoc ſignum magni regis eſt: eamus ⁊ in-
quiramus eum ⁊ offeramus ei aurum thus ⁊ myrrham.

Aurum deuotionis
Thus deuote attentionis
Myrrham fortis ⁊ reuerentis ſtationis

¶Et ſic pergemus ad oratoriū cantantes in cordibus no-
ſtris cū ingenti leticia cantica iubilationis dicentes iterū.
Ecce venit ad templum ſanctū ſuū dn̄ator dn̄s. gaude ⁊ leta
re ſpon occurrens deo tuo. Ecce o anima mea deus vniuer-
ſe terre: ⁊ ideo in conſpectu ſue immenſe maieſtatis pſalle
ſapienter. His igitur ⁊ aliis ſimilibus verbis ſeraphicis
oportet monachū mentē excitare ⁊ ſe totū in deum leuare.
Ingredientes autem chorꝝ aſpergentes nosipſos aqua be-
nedicta dicemus. Aſperges me dn̄e ⁊c. concipientes gn̄alē
de culpis leuibus contritionem. Et in ipſo ingreſſu dice-
mus quoqꝫ. Introibo in domū tuā. Dicatur totus verſus.
Noſqꝫ profunde inclinātes mentis oculos in eucharistie
ſacramentū figentes: atqꝫ dn̄m deum noſtrū cū ſumma re
uerentia adorantes adiungemus. Adoramus te xp̄e ⁊ bene
dicimus tibi ⁊c. ⁊ ſequatur cōtinuo. Deus meus es tu et
confitebor tibi. deus meus es tu ⁊ exaltabo te. tibi laus. ti-
bi gloria. tibi gratiarūactio. te iure laudāt. te adorāt. te glo
rificāt oīes creature tue. Et hec adoratio dicitur latrie: q̄
eſt quedam ſpecies honoris q̄ ſoli deo debetur. Et ſic vnuſ-
quiſqꝫ noſtrū in loco ſuo ſtās clauſis oculis ⁊ attracto ſpi-
ritu: formabit intentiōem in corde ſuo dicēs. In conſpectu
angelorꝝ pſallam tibi. ad laudē ⁊ gloriā ⁊ gratiarū actiōem
ſumme ⁊ indiuidue trinitatis ⁊ humanitatis Jeſu xp̄i ⁊ in
vnione omniū ſuperferuētiſſimarū affectionū ⁊ orationū
dn̄i mei Jeſu chriſti olim in terris ⁊ nūc in dextera dei pr̄is

ꝓ nobis interpellantis: ⁊ in intellectu quem intendit ſpiri-
tus ſanctus: ⁊ in veneratione beatiſſime virginis Marie et
iſtius ſancti cuiꝰ hodie memoriā celebramus ⁊ omniū ſan-
ctoꝝ. ꝓ ſalute quoqꝫ vniuerſalis eccleſie deſidero has exol-
uere laudes. vtinā poſſem dignas. Et ſcitote fratres ꝙ hec
intentionis formatio poſt predictoꝝ ſollicitā conſideratio-
nem eſt magne ꝟtutis. illa enī exhibet vniuerſo vigiliarum
officio vim merendi vt btūs Ambroſius ⁊ alij ſancti teſtan-
tur. Et adhuc ſi ex infirmitate in vigiliarū ꝓceſſu mens in-
aduertenter ad alia diſtrahit̄: excuſat nos a reatu diſtracti-
onis. quia totū refertur ad primā intentiōem ſicut p̄miſſuꝫ
eſt formatam. ⁊ ideo oratio ſemꝑ eſt meritoria niſi aduertē-
ter diſtrahat̄: ⁊ nō curet q̄tū ī ſe eſt mētē diſtractā reuocar̄.
¶ Et hec ſint quo ad preparatiōem quā monachus debet
facere ante vigilias in p̄memorato hore pūcto: ſi cupit ſpi-
ritualiter proficere ⁊ eius obſequium acceptum eſſe deo. ⁊
tota die erit deuotus ⁊ iucundus ⁊ ad diuinū officiū prom-
ptus. ¶ Per horas diurnas breuiter poſtq̄ in predictis fue-
rit aſſuefactus: poterit conſiderare ꝙ tendit apparere coraꝫ
dn̄o vt adoret eum eiqꝫ gratias agat atqꝫ deprecet̄ eum vt ſu-
pra diximus. Et quotiens ingreſſus fuerit oratoriū: totiēs
aqua benedicta aſpergatur dicēs vt ſupra. Adoramꝰ te xp̄e
⁊c̄. adijciens. Deus meus es tu ⁊c̄. Et ſtans in loco ſuo in
illa morula qua genuflectitur: formet intentionem: ⁊ attra-
cto ⁊ recollecto ſpiritu tractet mentaliter premiſſa. ſ. In cō-
ſpectu angeloꝝ. ⁊c̄.

Caplm̄ quartū quō poterit deuotus religioſus in pſalmodia eſſe attentus ⁊ mente in deum eleuari.

Meditatio in p̄ncipio vigiliarū.

Dilectiſſimi fratres ſcī ī pſalmodia varios ꝯſcribūt attentiōis modos. Sed quia hac noſtra etate hoīes ſunt rudis intellectꝰ: ⁊ in diuinis rebus parū eruditi: rari pñt ad ſenſus ſpirituales quos ſancti deſcribunt pertingere. Et ideo ex oībus modis quos ſancti doctores ponūt vnū decreui mediocrē eligere: ⁊ ſm hūc totū diuinū officiū quo ad noſtrā pſalmodiā diſponere: vt quicūq; quātūcunq; rudis ſpm valeat capere ⁊ in ipſo exerceri.

¶ Trina oratio.

¶ Primo igitur premiſſa trina oratione vel mentali preparatione: firmiter debemus credere nos eſſe in preſentia dei: ⁊ conari vt ſimus ibi reuerenter attēte ⁊ deuote ⁊ ac ſi eſſemus angeli dei in celo ante thronū diuine maieſtatis ī medio illoꝝ noſmetipſos preſentare. Cum aūt qui preſidet: fac̄ ſignum: cogitare debemus nos a deo vocari: vt ad habēduȝ colloquia cum eo preparemur. Et quia indigni ſumus: ipſȝ ſupplicamus vt nos reddat dignos dicētes in exordio vigiliarum. Deus in adiutoriū meum intende. adijcientes ter. Domine labia mea apperies. Et os meum annūciabit laudem tuā. Et dn̄e quid multiplicati ſunt qui tribulāt me. In quibus ſuppliciter petimus lōge a nobis fieri vniuerſa hoſtiū impedimenta. quatenus digne ⁊ reuerēter dominū ſup iudicia iuſtificatiōis eius adorare laudare ⁊ ma-

Deus in adiutoriū

Domine labia

Dn̄e quid multipli.

gnificare poſſimus vt in ſuperioribus dictū eſt. Sequit̄ de-
inceps Inuitatorium. in
quo cogitandi ſunt āge-
li adeſſe ⁊ nobis alloqui

Inuitatorium

inuitando nos: vt vna cum eis dominū adoremus ⁊ laude-
mus. Et ſunt deuote ruminandi oēs verſus huius pſalmi.
Venite exultem⁹ dn̄o ⁊c.
Statim ſubditur hym-
nus. qui eſt quidaꝫ mo-

Hymnus

dus laudis: quā deo offerimus collaudantes diuinam pre-
ſentiam eiqꝫ cōgratulantes. Subſequuntur pſalmi primi
nocturni. in quibus opportet monachū mentē ſtabilire in
aliquo certo loco ⁊ certas diſponere ſtationes: ne huc ⁊ il-
luc vagus diſcurrat. Et inquātum poterit applicet ſenſum
pſalmi his que in illo aſſignato loco fiunt: ⁊ ſic ꝓſequatur
totū vigiliarū officiū collocādo oēs earūdē pſalmos in iū-
cturis quatuor digitoꝝ leue interiorib⁹ ⁊ exteriorib⁹ hoc
modo. Ponat vnguē policis in prima iūctura indicis: ⁊ in
ea collocet primū pſalmū. quē
dicēs meditari debet aduētū
angeli Nazareth ac ſi cerneret

ꝑmus ps̄. — Annūciatio

venietēꝫ āgelū ad domūculaꝫ dn̄e nr̄e ⁊ dicentē. Aue gr̄a. ⁊
cū angelo multitudinē angeloꝝ pſallentium: cum quibus ⁊
ipſe cantet primū pſalmū: applicans ꝓ poſſe eum his q̄ ibi
gerūtur. ſ. myſterio incarnationis filij dei. ¶ Primo finito
pſalmo: ponat vnguē pollicis in ſecūda iūctura indicis ap-
tans mentē ſuā ciuitati bethleem ⁊ intueat̄ natū infantem
poſitum in preſepio ⁊ āgelos
⁊ paſtores canentes. ⁊ cuꝫ eis
cātet ipſe ſecundum pſalmuꝫ

Secūdus ps̄ — Natiuitas

adaptans vt dictū eſt ſenſuz eius ad ea q̄ illic aguntur. ⁊ ſic
ꝓcedat ꝑ oēs leue iūcturas. vt ſi mēs vagare ceperit: vngue
tangens iuncturā reuocet eam ad debitam meditationem.
¶ Tertius pſalmus cātandus eſt circūciſioni dñi applican
do iuxta premiſſa cū myſteriȷs
Tertius ps ibi geſtis .ſ. materiali circūci⸗ Circūciſio.
ſioni per quā noſtra ſpūalis ſi
gnificatur. Et impoſitioni nois Jeſu: qd interpretur ſalua
tor: ⁊ effuſioni ſui precioſi ſan
guinis ⁊ doloribus ⁊ lachry
Quartus ps mis ⁊c. Quartū pſalmū cāta Adoratio regū
cum regibus qui venerūt ad adorādum regē regū adaptans
eum ⁊c. Quintū concine pſal⸗
Quintus ps mū cum Symeone ⁊ Anna in Preſentatio
preſentatione pueri Jeſu in
templo. Sextū cū domina no
Sextus. ps. ſtra ⁊ Joſeph in egi⸗ Fuga dñi in egiptuz:
pto. in amiſſione domini in
templo. in baptiſmo deſerto ⁊ transfiguratiōe. Et ſic finit
primus nocturnus. Sedens aūt in ſubſelio attende ad ſen
ſum lectionū ⁊ rñſoriorꝫ cū dicūtur. ⁊ transfigurare cuz do⸗
mino in monte.

¶ **Sequitur** ſecundus nocturnus: in quo debe
mus facere alias ſex ſtatiōes. Pri
mā ad ingreſſuz domini in die
vij. ps. palmarū in ciuitatē Ingreſſus dñi in hierl'z
hieruſalem. Et conſidera dili⸗
genter que ibi agūtur. quō dñs flet ſedens ſup aſinam. ⁊ ibi
vna cū vniuerſis illis turbis concine primū pſalmū ſecun⸗
di nocturni qui in ordine pſalmodie ſeptimus eſt: aptando

illum ad ꝓpoſitũ vt diximus. Secũdus pſalmus cõcinen-
dus eſt cũ apoſtolis ĩ cena. Et
viij. pſ. attende diligenter que ibi agũ- Cena dñi
tur. Tertius pſalmus eſt can-
tandus orãte dño in horto cũ
ix. pſ. michaele archangelo ꝛ aliis Oratio dñi
angelis ibi aſtantibus. Quar-
x. pſ. tum pſalmũ A captiõe vſq; ad domũ Anne
concine ab horto vſq; ad do-
mũ Anne cum beato Johãne cernens eũ trahi captum et
vinctũ. Quintũ in domo An-
xi. pſ. ne vbi fuit colaphis ꝛ alapꝭ In domo ãne
ceſus. Sextum in domo Cay-
xij. pſ. phe vbi fuit vultu velatꝰ In domo cayphe
ꝛ ſputis linitꝰ. Et ſic eſt fi-
nis ſecũdi nocturni. Cum dicuntur lectiones: viſita dñm in
carcere: habendo tamen attentiõem ad lectiões ꝛ rñſoria.

¶ Sequitur tertius nocturnus: qui continet tria cantica quorum primum con-
cines cũ dominus deducitur
ꝑmũ canticũ a domo Cayphe in domũ In domo pilati.
Pilati.
Scdm cãticũ Secũdum cũ de domo pi- A pilato ad hero.
lati ad herodem. Tertium ve-
tertiũ canti. ro cum reducitur ab he- Ab herode ad pila.
rode ad Pilatum. Et dum di-
Omelia citur Omelia ĩtue- Flagellatio ꝛ coronatio
re dominum flagellari ꝛ ſpi-
nis coronari. Et poſt duodecimũ reſponſoriũ contemplare
quomodo educunt dñm foras flagellatum ꝛ ſpinis corona

tum ⁊ oſtendunt eum populo dicentes. Ecce homo. ⁊ pro
eoꝝ blaſphemijs concine tu.

Te deum. — Ecce homo.
Te deuz laudamus. Poſt hec
aſpice quomodo ſiſtitur dñs

Euãgeliũ — Sententia.
Pilato: vt audiat ſententiam
que per euãgeliũ ſignificat. qḋ
attente debes audire. Si aũt fuerit dies ferialis: ſtationes
que fiunt in canticis: ⁊ in te Te deum laudamus: ſunt faci
ende in. Pater nr̃ ⁊ Aue maria. q̃ dicũtur in principio lau
duz ⁊ in pſalmis. Deus miſereatur noſtri: ⁊ Miſerere mei
deus: ita vt pſalmus Miſerere mei: finiatur extra ciui
tatem vbi dominus crucem depoſuit. et in pſalmis ſequen
tibus facies ſtationes ſcd̃m quod dicetur in laudibus fe
ſtorum.

Pſalmi laudum ſunt canendi cum ſtationibus q̃ ſequuntur.

Deus miſereat — Cum poſt latam ſentẽtiam iuſſus eſt re
uerti ad locum vbi fuit flagellatus: vt
ſe proprijs indueret veſtimentis.

Dominus regnauit — Cum educitur de domo Pilati ba
iulans ſibi crucem vſq; ad portaz ci
uitatis.

Jubilate — A porta ciuitat; vſq; ad mõtẽ caluarie.

Deus deus meus — Cum exuitur tunica ⁊
cruci i terra poſite ſu
pinus affigitur

Bñdicite — Cum ſubleuatur de terra pẽdẽs in cruce

Laudate — Cum de cruce deponitur
in matris gremio ⁊ in ſe
pulchro.

Cap. ꝛ R. Cum deſcendit ad lymbũ ſctoꝝ patrũ.
Hymnꝰ Ad gaudiũ quo gauiſi ſtꝫ ſcti pres i eiꝰ viſiõe

Benedictus — Cum ſanctis patribus de ſua liberatiõe ei gra cias agentibus.

Pater noſter ꝛ Oratio — Significant reunio nem anime ꝛ corpo ris dñici i ſepulchro.

Aue ſtella — Significat primã appariti onem domini factam matri ſue ꝛ domine noſtre.

Et hic finiuntur laudes. Et hoc modo mens noſtra inueni et ſe circa deum ſemper occupatam fuiſſe. cum adoraſſe. be nedixiſſe. laudaſſe. ꝛ glorificaſſe. ꝛ pro noſtris neceſſitatibꝰ oraſſe. Hec enim tria in ſingulis canonicis horis explemus deum ſuper iudicia iuſtificationis eius adorantes: ꝛ de ſu is beneficiis ei gratias agẽtes: ꝛ ꝓ nobiſipſis ꝛ pro vniuer ſo populo dei exorantes: q̄uis ſpecialiter in nocturno offi cio iudicia diuine iuſtificatiõis aſſumimus tanq̄ obiecta: in diurno vero ſtatus eccleſie ꝛ beneficia a deo recepta. Oportet igitur nos in om̄i opere dei ꝛ cunctis horis cano nicis eſſe attentos: vt cum ſenſus pſalmi vel verſuum eius ad adorãdum aut gratias agendum vel exorandum nos in uitat: adoremus. gratias agamus ꝛ exoremus. Et quia nõ nulli formã adorandi gratias agendi ꝛ orandi in pſalmis ignorant: ideo hic eſt ſubſcribenda. ¶ Forma adorãdi.

¶ Adoratio his verbis non tam vocaliter quã mentaliter eſt facienda. ¶ O superſumme domine anima mea te ado rat ſup iudicia iuſtificatiõis tue in tuo dilectiſſimo filio ex pleta. His igitur vl' ſimilibus verbis in pſalmis dominus

eſt a nobis adorãdus.

Forma actionis gratiarũ.

¶ Gratie hoc modo agende ſunt. O ſupſumme domine aĩa mea tibi offert gratias ⁊ laudes de ardẽtiſſimo amore tuo: quo me ante mũdi conſtitutiõem amaſti. predeſtinaſti. creaſti. redemiſti. chriſtianũ feciſti. cõuertiſti. de ſeculo eduxiſti. Et per hunc modũ premiſſa verba ad agendas gratias pro quocunq3 beneficio poterunt aptari.

¶ Forma orandi inter pſalmos.

¶ Orationem inter pſalmodiã per hũc modũ formare poterimus ꝓ nobiſipſis aut pro ſancta eccleſia vel pro peccatoribus ſeu ꝓ parentibus aut ꝓ benefactoribꝰ viuis ⁊ defunctis vel quouis alio ſtatu. Primo igr̃ in primo vigiliarum pſalmo quaſi in fine eius ſic poterimus orare dicentes mẽtaliter ⁊ rapti. ¶ O dñe per tuã ſctãm incarnatiõem propicius eſto mihi peccatori. vel libera me de tali tentatiõe vel fac me humilem aut caſtum ſeu patientem. Vel concede mihi tuã gratiaȝ vel gloriã. Vel dicẽdo. O dñe ꝓpitius eſto eccleſie tue vel peccatoribus aut aĩabus defunctoꝝ ⁊c̃. In ſecũdo pſalmo ſic eſt orandũ. ¶ O domine ꝑ ſctãm natiuitatẽ tuã ꝓpitius eſto mihi peccatori vt ſupra. Vel ꝑ tuã ſanctaȝ circũciſionem aut regibus manifeſtatiõem aut in templo preſentatiõem. vel per fugã in egiptũ. vel per tuas ſctãs lachrymas quibus ciuitatẽ ingrediens hierl'em lachrymatꝰ es: largire mihi contritiõem ⁊ lachrymarũ cõpunctionem. Vel per tuã ſctãm cenã. Et ſic poterit monachus per totã pſalmodiã orare tam pro ſe q̃ ꝓ vniuerſis eccleſie ſtatibus: formans diuerſos affectus ſm diuerſitatem cauſarum vel neceſſitatum.

Capitulum quintũ quẽ modum debet habere monachus in prima ⁊ tertia ꝑ tos

dam ebdomadam aſſumendo tanquā obiecta beneficia di- uina ſm ferias.

Feria ſecunda
Feria tertia
Feria quarta
Feria quinta
Feria ſexta
Sabbato
Dominica

Beneficium

Creationis
Gratificationis
Uocationis
Juſtificationis
Dotationis
Gubernationis
Glorificationis

Quodlibet iſtoꝝ beneficiorꝫ diſtinguitur in ſex articlos: quoꝝ tres aptantur ad primā ⁊ tres ad tertiam ſecūdum ſenariū numerū pſalmoꝝ: qui ad predictas horas dicūtur. Unde ſinguli pſalmi ſex canēdi ſunt ad ſingulos articlos: referendo domino gratias hoc modo. Oratio.

Gratias tibi ago ſuperſumme domine deus meus de tali beneficio. Hymnos ad primā tertiā ⁊ ſextam per totam ebdomadam concine congratulans diuine preſen- tie. ¶ Feria ſecunda.

¶ **Feria ſecunda** conſidera beneficiuꝫ cre- ationis.

Gratias agens do- mino q̇ te

Predeſtinauit
Creauit
Corpꝰ donauit
— Ad ꝑmam

Animā contulit
Cuſtodē angelū tribuit
Parētes xp̄ianos dedit
— Ad tertiam

¶ Feria ſecunda ad prima

¶ Ab eterno te predeſtinauit ⁊ perpetua charitate dilexit. ⁊ ſemper circa te ſollicitus fuit.

¶ Creauit te tempore quo ei placuit ⁊ te iter ſuas nobiliſſ

mas creaturas.ſ.homines conſtituit.ꝛ noluit te cōdere lapidem aut tale aliquid.

¶ Impendit tibi corpus cuꝫ membroꝝ integritate.cōplexionis bonitate ꝛ ſexus nobilitate:a multis te miſeriis eruens ꝛ ad ei ſeruiendū te aptum faciens.

¶ Feria ſecunda ad tertiam.

¶ Tribuit tibi animā:creans eam ad imaginē ꝛ ſi͞litudineꝫ ſuam:condendo eam ſui capaceꝫ ꝛ imortalem: ꝛ adornādo multis viribus ꝛ potentiis.

¶ Dedit tibi angelum cuſtodem a tue cōceptionis hora in vtero matris tue:qui te cuſtodiret ꝛ multis beneficiis donaret.

¶ Largitus eſt parentes chriſtianos ex quibus naſcereris chriſtianus nō agarenus aut iudeus vel infidelis ꝛ in tēpore fidei chriſtiane. ¶ Feria tertia.

Feria tertia ad primā ꝛ tertiā conſiderare debes beneficiū gratificationis eodem ordine quē feria ſecunda diſpoſuimus.

Grās agens dn̄o q̄ te	Gratificauit Spm̄ ſanctū dedit Sacramēta impēdit	Ad primam
	Baptiſmo abluit Confirmatiōe roborauit. Chriſtianum fecit.	Ad tertiam

¶ Feria tertia ad primā

¶ Gratificauit te in ſuo dilectiſſimo filio nō parcēs ei: ſed eū tibi largiens in precium.exemplum ꝛ ſociū.

¶ Dedit tibi ſpm̄ ſctm̄ in ſignū adoptiōis ꝛ in priuilegium dilectionis ꝛ ī annulum deſponſationis:ſua tibi cōicans dona fructus ꝛ ſanctas inſpirationes.

¶ Impendit tibi ſacramenta ⁊ primo ſanctam eccleſiaʒ ſu
refugiũ vbi a diluuio peccatoꝝ ſicut Noe in archa a dilu-
uio aquarum poſſes ſaluus fieri.

¶ Feria tertia ad tertiam.

¶ Abluit te baptiſmate. in quo tibi indulſit originaleʒ cul-
pam. reſtituit innocentiã. veſtiuit ſuam iuſtitiã
¶ Roborauit te ſacro ꝯfirmationis: quo multi caruere. quo
te multis donauit muneribus ⁊ eruit a malis pluribus.
¶ Fecit te chriſtianũ: vocans te ſuo noĩe ad oſtendendum te
gratificatum ⁊ in ſua gratia acceptũ. ⁊ hoc tibi nomẽ impo
ſuit in ſui memoriã: conſtituens te filiũ dei ⁊ heredeʒ regni
celorum.

¶ Feria quarta

Feria quarta debes ad primã ⁊ tertiam conſi
derare beneficiũ vocationis eo
dem ordine quem feria ſecunda aſſignauimus.

Gr̃as agens dño q̃ te	Suſtulit Reuocauit Bona volũtate donauit	Ad primã
	Recepit De ſeculo eduxit In loco reformato conſtituit	Ad tertiam

¶ Feria quarta ad primã.

¶ Patiẽter te ſuſtulit: lʒ poſt tanta recepta beneficia a deo
auerſum ⁊ ꝑ diuerſa ſcelera ad creaturas cõuerſuʒ: ⁊ diuti9
expectauit ⁊ te dãnare noluit neqꝫ in tali ſtatu mori ꝑmiſit.
¶ Te multipharijs modis oberrantẽ tã ſepe reuocauit mõ
ꝑ ĩternas inſpiratiões. aliquãdo ꝑ alioꝝ admonitiões. qñ
qꝫ ꝑ ſacre ſcpture exhortatiões. nõnunꝗ̃ ꝑ ſuoꝝ beneficioꝝ
largitiões. interdum ꝑ ſuppliciorꝝ ⁊ eternoꝝ gaudioꝝ oſtẽ
ſiones ⁊ per alios modos plures.

Grārūactio in ꝑma ⁊ tertia ꝑ oēs

Te bona voluntate: que ſuoꝝ munerū eſt precipuū donauit: mentis tue ſurditatē dignāter confringendo. vocē ꝟtutis voci ſue impendēdo: cōuerſiōis tue obſtacula longe repellendo.

Feria quarta ad tertiam.

Quotiens ad eum cōuerti voluiſti paternaliter inſtar illius filij ꝓdigi euāgelici cū gaudio te recepit amplexando et deoſculando ⁊ primā ſtollā ⁊ annuluꝫ tibi reſtituendo.

Preter hoc ꝙ te penitentē recepit: de ſeculo te eduxit: ſic Loth de ſodomis ⁊ Abraam de chaldeis. ⁊ Noe ꝺ diluuio.

In loco reformato te poſuit: cōiungens te ꝯuentui ſancte ⁊ regulariter degentiū ⁊ cuſtodiens a cōuentu malignātiū. donauit quoqꝫ tibi tempus penitēdi: quod eſt valde precioſum ⁊ gratiā merendi. ⁊ per ꝓfeſſionē quaſi per alterū baptiſma remiſſionē omniū ꝑterito ꝝ peccaminū cōceſſit.

Feria quinta.

Feria quinta debeo conſiderare beneficium iuſtifificationis ordine quo ſupra.

Agēs grās dn̄o ꝗ tibi	Voluntatem mutauit	Ad primam
	Perſeuerātiā dedit	
	Spem contulit	
	Euchariſtiam tribuit	Ad tertiā
	Scripturas exhibuit	
	Ornamēta ꝟtutū tradidit	

Feria quinta ad primā.

Mutauit tuā voluntatē: vt opa penitētie que tibi prius erāt amara: fierēt dulcia. ⁊ que pl'ius erāt dulcia efficerent amara: dando tibi peccandi cōtinentiā. qꝺ eſt inſigne donū.

Dedit tibi ꝑſeuerātiam ⁊ conſtantiā ſine qua nēo poteſt ſaluus fieri: cū multi qui inceperunt: nō ꝑſeuerauerint.

¶ Contulit ſpem ⁊ gratiā ne inceptis deficeres: ſꝫ ſperares veniā. gratiā: ⁊ gloriā te ab eo ꝯſecuturū: de hoc te certū faciens diuerſis modis internarū conſolationū: ⁊ ꝯferēs gratiā ad ꝓficiendū ꝑ odiū p̄teritoꝝ maloꝝ ⁊ deſideriuꝫ futuroꝝ bonoꝝ.

¶ Feria quinta ad tertiam.

¶ Tribuit tibi ſacramentū altaris: parādo in cōſpectu tuo menſam: vbi refectiōem ſumens ⁊ ſuſtentari poſſes ne deficeres in profectu. donauit tibi ſacrm̄ ſui p̄cioſi corporis et ſanguinis in viaticū hui⁹ peregrinatiōis ⁊ in ſacramentuꝫ cōmunionis ⁊ in ſacrificiū redemptionis.

¶ Exhibuit tibi ſanctas ſcripturas tanq̄ ſpeculuꝫ vbi tuos defectus valeas cōtemplari. affectus valeāt inflammari: ⁊ magis ac magis poſſis purgari ⁊ iuſtificari.

¶ Tradidit ornamenta ⁊ exercitia virtutū: quibus feditatē tuoꝝ peccaminū opperires. Et ne in iuſtificatiōe deficeres ⁊ tepeſceres: ſanctos tibi in exempla contulit quibus ⁊ inſtruaris ⁊ accendaris.

¶ Feria ſexta.

Feria ſexta in prima ⁊ tertia conſiderare deberes beneficium dotationis ordine quo ſupra feria ſecunda: agēs gratias domino qui

Tibi { Inſignia dona prebuit / Alia plura bōa adhibuit / Grām meditādi exhibuit } Ad primam

Te { Inflammauit / A peccato cuſtodiuit / Jacentem erexit } Ad tertiam

¶ Feria ſexta ad primā.

¶ Prebuit tibi inſignia dona: nature: prebẽs tibi ſenſuz ad capiendũ ⁊ memoriã ad retinendũ. fortune. ſ. fortitudinez et pulchritudinẽ. Gratie: pure credere ⁊ ardenter imitari.

¶ Alia m̄lta bona adhibuit: te reducẽs aberrantẽ. te inſtruens ignorãtez: te erigens iacentem.

¶ Gratiaz meditãdi ⁊ in interioribus te exercẽdi exhibuit intellectũ erudiendo. affectum accendẽdo. effectũ coagẽdo.

¶ Feria ſexta ad tertiam.

¶ Inflãmauit tuũ affectũ. Nã nõ modo intellectuz illuſtrauit meditatiõe: ſed qḋ plus eſt affectũ affecit guſtu ⁊ deuotione ⁊ inflãmauit interna ꝯſolatione dando tibi arram vite eterne.

¶ A peccato te cuſtodiuit: ꝓpulſans cauſas ad deliquẽdũ. ꝓſtãs ꝟtutẽ ad reſiſtẽduz. ſanãs affectiões ad ꝑmanendum.

¶ Te iacentẽ erexit. Et ſi aliqñ te tẽtatõe ſupari permiſit: te fortiorẽ ſurgere fecit: vires ad fortius reſiſtendũ impendendo, ⁊ ne frãgereris manũ ſuã ſup te imponẽdo. ¶ Sabbo.

¶ **Sabbato** ad primã ⁊ ad tertiã debes conſiderare beneficiũ gubernatiõis ordine quo ſupra: agens gratias domino: qui

Te {
In eſſe conſeruauit
A multꝭ malis ꝓſeruauit.
Neceſſariis ſuſtentauit.
} Ad primã

Tibi {
Alia adminiſtrauit
In eſſe alias creaturas ſeruauit.
Regẽdo ⁊ gubernãdo intendit.
} Ad tertiam

¶ Sabbato ad primã.

¶ Conſeruauit te in eſſe dans tibi augmentũ quotidianu ⁊ eſſe iocundum ⁊ ſanũ: cum ex te ſis nihilum.

¶ Te a cunabulis vſqꝫ ad preſentem diem preſeruauit a tã-

tis periculis.languoribus.hoſtibus ⁊ alijs mal' pluribus.

¶ Neceſſarijs te ſuſtentauit preſtās tibi ſufficienter victuꝫ ⁊ veſtitum quotidianum.

¶ Sabbato ad tertiā.

¶ Sūminiſtrauit tibi oīa alia neceſſaria: impēdēs domuꝫ ad manendū ⁊ lectū ad quieſcendū ⁊c. Et non modo largit' eſt neceſſaria: ſꝫ ⁊ multa alia vtilia ⁊ iocunda.

¶ Conſuauit in eſſe ꝑpter te ceteras creaturas miniſtrās ſucceſſionē tꝑoꝝ ⁊ ꝑducēs diuerſitatē fructuū ad tollēdum faſtidium.

¶ Te rexit ⁊ gubernauit: deducēs te non ſolum ꝑ proſpera: ſed etiā ꝑ aduerſa: in quibus cōplura tibi cōtulit bona purgando delicta ⁊ augendo merita. Et qḋ potius eſt ꝙ ſemꝑ circa te ita eſt ſollicite intendens ⁊ intente ſollicitus ac ſi alioꝝ nō eſſet ei cura. Et ſemꝑ eſt tibi preſens omnia opera tua proſpiciens.

¶ Dominica die.

¶ Die dn̄ica ad primā ⁊ tertiā debes conſiderare beneficiū glorificationis ordine quo ſupra feria ſecūda agens gratias domino de beneficijs glorificationis

Que ſunt	Supra te Iuxta te Intra te	Ad primam
	Extra te Subtus te Circum te	Ad tertiam

¶ Die dn̄ica ad primā.

¶ Gaudia paradiſi tibi ꝓmiſit: ſupra te diuinitatis fruitionē redēptoris noſtri ⁊ eius glorioſe matris viſionē. Conſidera igitur ꝙ grāde erit gaudiū videre regem celoꝝ in deco

te ſuo ⁊ bt̄az meā ꝟginē Mariā totā deificataʒ ⁊ gl'ificatā.

¶ Iuxta te fruiturus es ſanctorum ſocietate iucundiſſima ꝓpter eorum qualitatem. ſunt enim ſpecioſiſſimi. nobiliſſi-mi. charitate pleniſſimi ⁊ in numero plurimi.

¶ Intra te: ꝓpter glorificatiōem anime ⁊ corporis ratione quadruplicis dotis qua adornabitur ⁊ veſtietur immortali-tate ⁊ pre ſole fulgebit. ¶ Die dominica ad tertiam.

¶ Extra te prebiturus eſt tibi locuʒ ameniſſimū. delicioſiſſi-mū. omni quod delectare poteſt refertiſſimuʒ. ſcilicet. odo-ribus. ſuauitatibus. canoribus. melodiis ⁊ diuerſis armo-niis. altiſſimū. latiſſimū. lucidiſſimū.

¶ Subtus te alia plura gaudia tibi largiturus eſt. Non. n. ſolum his que ſupra te ſunt fruiturus es: ſed etiā que ſubt-te ſunt. cū perſpexeris te tā ſeuos ⁊ terribiles diuina ꝟtu-te hoſtes deuiciſſe ⁊ cōmiſſos reatus dei clemētia defleuiſſe ⁊ tam doloroſos cruciatus dei miſcōia euaſiſſe.

¶ Circum te alia multa bona eſt tibi exhibiturus. que ſunt tam multa: vt neqant nūerari. tā magna: vt nequeāt menſu-rari. tā precioſa: vt nequeant extimari. itaqꝫ fruiturus es āmotione omniū maloꝝ ⁊ impletione omniū deſiderioruʒ: omne habens qḋ cupias: ⁊ nihil habens qḋ odias.

¶ Utilitas gratiarūactionis pro beneficiis.

Hactenus dilectiſſimi fratres ꝑ totius ebdoma-de ferias in prima ⁊ tertia dei benefi-cia retulimus: ne quis ſe valeat excuſare dicens ſe ignorare ꝓ accept⁹ beneficiis gratias agere. cum inter cuncta religio-ſi exercicia hoc ſit precipuū: vt gratias agēs de receptis: fi-at dignus recipiendis. Quia enī ſumus ingrati: ideo tātaʒ ꝟtutū ⁊ diuinoꝝ donoꝝ ⁊ precipue diuini amoris patimur inopiā. Nullatenus quippe ꝑfecto amore deo valem⁹ apta

ri:niſi p aſſiduā ſuoꝝ beneficioꝝ ꝯſideratiōem. nā iſti ſunt
funiculi:qbus trahimur aptamur ⁊ adheremus deo vꝫ qđ
ipſe p ꝓphetā Oſee teſtat̃ dicēs. Traham eos in funiculis
Adam. Et q̄ ſt̄ fratres funiculi Adā niſi diuinoꝝ munerꝫ
iugis ruminatio vt Liconienꝰ ⁊ Bonauētura dicūt: Ingē-
ter igit̃ nobis inſudandū eſt: vt in p̄miſſis exercitijs aſſidue
noſipſos exercendi ꝑitiam habeamꝰ. ⁊ ꝓculdubio experiemur
aīas nr̃as diuinitꝰ illumīari ⁊ inflāmari. qꝛ vt btūs Augꝰ.
dicit: nihil nos ita ad dei inflāmat amorē: ſicut crebra di-
uinorum beneficioꝝ recordatio.

Caplm ſextum quē modū tenere debet re-ligioſus in ſexta ⁊ nona.

Quēadmodū ſupra dixim⁹ nō
ſolum ꝓ nobiſipſis ſed ꝓ toto mūdo
orare ⁊ totis pietatis viſceribus ſup
plicare debemus dn̄m. quatenꝰ ſuam
dignetur inclinare miſcōiam ad oēs
creaturas: ꝓ quibus princeps glorie
chriſtus redēptor noſter pati dignatꝰ
eſt: vt. ſ. ad agnitiōeꝫ veritatꝫ ſue catholice fidei trahātur ſi-
ue xp̄iani ſiue iudei ſiue alij infideles ⁊ nō priuent̃ illo btō-
rū ꝯſortio feliciſſimo ⁊ careāt illa btifica diuinitatꝫ viſiōe:
ad cuiꝰ ꝯtēplatiōeꝫ ⁊ fruitiōeꝫ rōnales creature fuerūt ꝯdi-
te. Pro qbꝰ quoqꝫ ⁊ ſanguis xp̄i p̄cioſus theſaurꝰ fuit effu
ſus ī cruce. Precipue tn̄ diuinā artamur ꝓ pplo xp̄iano ſup
plicare maieſtatē ſic̄ nos docet Hieremias ꝓphā: cū vidēs
pplꝫ ſuū p iiquū regē nabuchodonoſor male tractari ⁊ cap
tiuū ī babylonē trahi dolēs aiebat. qs dabit capiti mō aquā
⁊ oclis meis fōtē lacriaꝝ: ⁊ plorabo die ac nocte īterfectos

populi mei. Quis eſt Nabuchodonoſor iniquus rex fratres niſi diabolus qui trahit captiuas animas populi chriſtiani in babylonē: hoc eſt in infernū? Et quis eſt Hieremias niſi anima deuoti religioſi deo per amorem conglutinata: que ante deum aſtans ſpiritu pietatis delibuta ex intimis cōpaſſionis viſceribus die ac nocte plangere ⁊ preces fundere nō deſiſtit ꝑ interfectis populi ſui? Debemus igr fratres in ſexta ⁊ nona affectuoſe cuiuſlibet ſtatus eccleſie pſonā ſumere orātes: vt ad memoriā reuocemus illa ſeptem ꝟba que redēptor noſter anxietate plen⁹ in cruce protulit: poſcentes ꝑ reuerentia cuiuſq; illoꝝ verboꝝ a diuina maieſtate illud qd cuilibet ſeptē ſtatuū pſonarū eſt neceſſariū.

	¶ Septem verba.	¶ Septem ſtatus
Primum	Pater dimitte illis. non enim ſciunt quid faciūt	Inimicis chriſtianis Sarracenis. Iudeis. et alijs infidelibus.
Scdm	Mulier ecce filius tuus. et diſcipulo. Ecce mater tua.	Parentibus
Terciū	Hodie mecū eris in paradiſo.	Benefactorib⁹.
Quartum	Deus meus deus meus vt qd dereliquiſti me	Tentatis Afflictis Captiuis
Quintū	Sitio	Exiſtentibus in peccato mortali.
Sextū	Conſumatū eſt	Iuſtis.
Septimū	Pater in manus tuas cōmendo ſpiritū meum	Infirmis ⁊ in mortis agonia laborantibus.

¶ Ad ſextam per totam ebdomadam

Concine primũ pſalmũ repſentã-
do pmum
verbum ſcilicet. Pater dimitte illis.nõ enim ſciũt faciunt.
Ora pro chriſtianis inimicis.agarenis.iudeis ꝛ alijs infide
libus:concipiens in corde tuo vt ad cognitiõem veritatis
ꝑueniãt:ne illa eterna beatitudine priuent̃. Et affectu pieta
tis forma oronem dicens. O pijſſime dñe per iſtud primum
ỽbum qḋ in cruce pẽdens ꝓtuliſti miſerere oĩm iſtaꝝ aĩaꝝ.

Concine ſecũdum pſalmũ in ꝑſona oĩm conſan-
guineoꝝ:repreſentans ſecũdum ỽbũ qḋ
in cruce dñs protulit.ſ. Mulier. Ecce filius tuus. ꝛ diſcipu
lo. Ecce mater tua. Et formato ſic oratione. O dñe ꝑ iſtud
ỽbum propicius eſto noſtris conſanguineis.

Tertiũ cane pſalmũ in ꝑſona benefactoꝝ:repreſen
tans tertium verbum qḋ dñs dixit ad latro
nem.ſ. Hodie mecũ eris in paradiſo. Orationem aũt ſic for
mabis. O dñe per ỽtutem iſtius ſacri verbi tante miſericor
die miſerere benefactoꝝ noſtroꝝ.

¶ Ad nonam per totam ebdomadam.

Hymnus eſt concinendus in perſona oĩm tenta-
toꝝ afflictoꝝ ꝛ captiuoꝝ ad repreſen
tandũ quartũ verbum.ſ. Deus meus deus meus vt qḋ dere
liquiſti me. Oratio aũt ſic eſt formanda. O dñe ꝑ virtutem
huius verbi ſubuenire dignare afflictis omnibus ꝛ tenta-
tis atqꝫ captiuis.

Concine primũ pſalmũ in ꝑſona omniũ in mor-
tali peccato perſiſtentiũ: repreſentans
quintum chriſti verbum in cruce pendentis.ſ. Sitio.ſalutẽ
videlicet animarũ. Et formetur per hũc modum oratio. O
dñe per virtutem huius ſacroſancti verbi miſerere cũctoꝝ

immortali ꝯſiſtentiū crimine ꝛ trahe eos ad ꝟam pn̄iam.

Secundus pſalmus in perſona vniuerſoꝝ iuſtoꝝ eſt cantādus ad inſinuandum ſextū verbū xp̄i. ſ. Conſumatū eſt. videlicet oē qd ꝓphetatū fuerat ſup iudicia iuſtificatiōis patris mei. Orationem ꝟo forma hoc modo. O dn̄e ꝑ hoc ſacroſctm̄ verbum conſerua vniuerſos iuſtos in actibus vere iuſtitie.

Pſalmus tertius canendus eſt in ꝑſona egrotātium ꝛ in agone mortis laborātiuz. Et ꝑ eū repreſentatur ſeptimū chriſti verbū qd in cruce ꝓtulit. ſ. Pater in manus tuas cōmendo ſpm̄ meū. Et eſt hoc modo formanda oratio. O dn̄e per hoc ſacrū verbū miſerere omniū infirmātiū ꝛ recipe animas eoꝝ qui in mortis laborant agonia.

Caplm ſeptimū de Veſperis.

AD veſperoꝝ offi̅m ſollicit⁹ debet ſe religioſus ꝑparare: vt offerat dn̄o ſacrificiū veſptinū. Et matutinoꝝ ꝛ vigiliarū repetita ꝑparatōe: cū fuerit in oratorio in loco ſuo attracto ſpū: aſcendat mente celum: p̄ſentans ſe ante thronū diuine maieſtatis et multitudinis angeloꝝ ꝛ oim̄ ſctoꝝ in circuitu throni pſallentiū. ꝛ quaſi īter eos cū ſumma ſit reuerētia laudās deū.

Concinat p̄o	Primum Secūduz Tertiuz	cum	Angelis Patriarchis Prophetis
Cantet	Quartum Cap. ꝛ R̷. Hymnuz	cum	Apoſtolis Martyribus Confeſſoribus

Concinat { Ma gni ficat } ꝟ. quinqꝫ { Primos cum domina noſtra. Secundos cuꝫ virginibus }

Concinat Pr̄ nr̄ ꝛ colſectā) (In pſona eccl'ie militant̄.

¶ Capitlm octauum de completoꝛio.

Inter horas canonicas diurnas vltima eſt cōpletoꝛiū. ꝛ quemad modū hic eſt terminus diei ꝛ operū vite actiue: ita deuot⁹ religioſus illis expletis tranſire debet ad cōtemplationem ꝛ ab exterioꝛib⁹ ad interioꝛa. Et iō in pncipio cōpletoꝛij premittimus. Cōuerte nos deus ꝛc: rogantes dn̄m: vt cōuertat nos ab actione ad cōtemplationem.

Pſalle primū pſalmū cum vniuerſis ſanctis patribus in perſona animarū in purgatoꝛio luentiū: repꝛeſentans dn̄m ad lymbū deſcendentez. Eſt aūt ſic oꝛandū. O dn̄e per tuū ſacroſanctū deſcenſuz ad lymbum miſerere oīm aīarū in purgatoꝛio cōmanētiū. p̄s. i.

Pſalm⁹ ſecūdus eſt pſallendus in perſona ſancte eccleſie: repꝛeſentās redemptoꝛem noſtrū in mōte oliuarū in die aſcenſiōis cū dn̄a noſtra ꝛ toto illo ſacro collegio eiuſdem eccleſie typuz gerēte. Et oꝛabis ſic. O dn̄e ꝑ tuā ſanctā aſcenſionez miſerere eccleſie tue oꝛdinū ꝛ graduum eius. p̄s. ij.

Tertiū cōcine pſalmū ꝛ totū cōpletoꝛij reſiduū in pſona toti⁹ nr̄e ꝯgregationis cū dn̄a nr̄a ꝛ cū apl'is ꝛ diſcipl'is ꝛ ſctis ml'ierib⁹ in cenaculo: ad īſinuādū aduētū ſpūſſcti. Oꝛa ꝟo h° mō. O dn̄e ꝑ aduētū ſpūſſcti miſerere hui⁹ nr̄e ꝯgregatōis: ꝛ dignare ī nob̄ eiuſdē ſcti ſpūs gratiā ꝛ dona diffundere: vt ipe nos ſemꝑ gubernet ꝛ regat. p̄s. iij.

¶ Concluſio huius operis.

Diximus hactenus de repreſentationibus deuotis ⁊ obiectis ad que in ſingulis pſalmis diuini officij debet religioſus reſpicere. Nam ſicut premiſſum eſt multū confert vt attenti ſimus ⁊ deuoti mentē in aliquo certo loco ſtabilire. His obiectis vſi ſunt ſancti in pſalmodia diuerſimode. Nam quidam habuerunt reſpectū ad horas dñice paſſionis. Alij ad vitā redemptoris noſtri per totam ebdomadam vt oſtendit Bonauētura in ſuo libro de contēplatione vite chriſti. Nonnulli ad euangeliū litteraliter vt ſcribit Gerſon in ſuo mone teſſeron. Quidā alij ad diuina beneficia. Et quia nō oīa cōueniūt oībꝰ: ſcdm capacitatē huius noſtri temporis ex omibus pmiſſis excerpſimus illa que melius ⁊ minori faſtidio valent exercitari. Unde qui dignus cytharista cupit eſſe dñi: modū ſuprapoſitū obſeruet diligenter. Quod ſi egerit: ſecura conſcientia poterit apparere ſuper diſtractionibus in officio diuino habitis ante diuinā clementiā: faciens qd in ſe eſt. nā abſqz mentis diſtractiōe deo cantare angelicum eſt non humanū officiū. Et vt parū eruditi intelligant quid noīe obiecti ſignificatur: dicimus q in preſenti obiectum dicit queſcūqz materia deuota que preſentatur intellectui. vt vita domini. dei bñficia. ſtatꝰ diuerſi pſonarū: vt ſupra patuit.

Capłm nonū quō ſunt hore canonice terminande: ⁊ quid meditari debet bonus monachus in illa morula in qua poſt ſingulas horas canonicas in oratorio flectit genua.

d

Diximus ecce de horis canonicis quantū ad ingreſſū ⁊ quantū ad ꝓgreſ-

ſum: videndū eſt modo de eiſdem quātū ad egreſſum. Legit quippe in eccleſiaſte. Melior eſt finis orationis ꝙ principium. Hoc dicit: qꝛ omīs laus in fine canitur: Nam opus cuius finis bonus eſt: ipſꝫ quoqꝫ bonū eſt. Non igitur fratres decet vt finita hora canonica: de oratorio mox egredi feſtinemus. Valde enim hoc ſancti reprehēdunt. quinimmo expleto penſo ſeruitutis noſtre debito: mens noſtra ſollicita ſit ex intimis precordijs dominū exorare: quatenus ſeruitium noſtrū gratum habere dignetur: ⁊ humili corde

Veniam petere
Gratias agere
Sacrificium offerre.

Primo conſideret ſi habuerit attentiōem deuotionē ⁊ reuerentiā. ⁊ de eo in quo ſe cognouerit defeciſſe expoſcat ſibi a dn̄o indulgentiā: vt noſtre humilitas orationis ſuppleat imperfectiōem deuotiōis. ⁊ dicat corde contrito illa publicani quinqꝫ verba. Deus propici⁹ eſto mihi peccatori. ſunt enim ingentis virtutis ⁊ admirande deuotionis. Si aūt tantā efficaciā habuerūt vt publicanum deo reconciliarent: debemus fiduciam habere ꝙ ꝓ negligentijs quas in diuino officio inuiti cōmittimus: valebunt ſatiſfacere. Et ea dicentes pectora tundere inſtar illi⁹ publicani non negligamus.

Secundo curet gratias dn̄o agere: qui dignatus eſt nos ad ſuas laudes admittere ⁊ in nobis ſuam gratiam ⁊ conſolatiōem diffundere ⁊ preſtare fiduciam exauditionis.

Tertio ſtudeat offerre ſacrificium vigiliaruꝫ ⁊ matutinoꝝ ⁊ ceterarū horarum canonicaruꝫ quod ſumme neceſſarium eſt: ne aues celi. ſ. demones ⁊ va-

ne cogitationes venientes rapiant ſemen diuini verbi in a-
gro cordis noſtri tempore pſalmodie ſeminatum. qđ. ſ. diui
nū ſemen confeſtim oratione eſt abſcondendum. Unde ſci-
tote fratres quodlibet bonū opus eſſe per orationem ſemꝑ
deo offerendum. vt ſemen deificum ſemper maneat in cor-
de ⁊ ſpiritualis fructus creſcat in actionē: vt ſit deo grata:
⁊ nobis ⁊ toti eccleſie proficua. Et hec oblatio poſt conſu-
matiōem diuini operis nequaꝙ̄ eſt pretermittēda. vt digne
tur in nobis dominus conſeruare: quod nobis bonum di-
gnatus eſt preſtare. Et fienda eſt per manus ſanctoꝝ quorū
agimus feſta ⁊ precipue domīe noſtre. ⁊ dicatur ſic. ¶ Su-
ſcipe domine deus meus precibus ⁊ meritis glorioſiſſime
virginis Marie ⁊ omniū ſanctorū tuorum ſingulariter an-
gelorum vel apoſtoloꝝ vel talis ſancti cuius hodie memo-
riam agimus obſequium ſeruitutis mee. Et ſi quid his lau
dibus dignum egi: clemens reſpice. ⁊ qđ negligentius actū
eſt: propicius ignoſce. Per chriſtum dn̄m noſtrum. Uel ſic.
¶ Conſumatum eſt ſacrificium matutinuz vel veſpertinū:
ſuſcipe illud domine per interceſſionez beatiſſime virginis
Marie ⁊ iſtius ſancti cuius hodie memoriā celebramus ⁊
omnium ſanctorum tuoꝝ ad laudem ⁊ gloriam noīs tui ⁊
ſalutem animarū noſtrarum ⁊ omniū chriſtianoꝝ: ⁊ requiē
defunctoꝝ. Per xp̄m dn̄m noſtꝝ. Poſt horas aūt reliquas
ſic eſt oblatio fienda. Conſumatum eſt ſacrificiū laudis. ſu
ſcipe illud ⁊c. Et ita noſipſos in eadem ſemꝑ conſeruare de
uotione ⁊ morum grauitate poſt oratiōem debemus: ac ſi
tūc ab orōne diſcederemꝰ: aptātes mētē ad ſolita exercicia
vel ad ea q̄ in ſupioribꝰ tractauimꝰ: moroſiꝰ ea ruminādo.

Caplm̄ decimū quid cōtem

plandū eſt: cū in fine pſalmoꝝ canitur Gloria patri.

Uniuerſa dei beneficia

ſm Bonauentura ſunt

Uel { Nature / Gratie / Supereminentie }

Bona { Nature / Gratie / Supereminētie } ſunt dona { Creationis / Juſtificatiōis / Redēptionis }

Iſta aūt tria munera precioſa attribuuntur tribus diuinis perſonis.

{ Patri / filio / Spirituiſctō } Attribuit { Creatio / Redemptio / Juſtificatio }

Quotiens ergo pſalimus Gloria patri: totiens memores ſimus horum trium munerum ſic dicentes.

Gloria { Patri: qui cū nō eēm: me creauit / filio: q̄ cū ꝑditus eēm: me redemit / Spūiſancto: q̄ cū eēm filius ire: me iuſtificauit. }

Uel generaliter loquendo

Gloria { Patri: qui omnia creauit / filio: qui totum mūdum redemit / Spūiſancto: q̄ oēs ſctōs iuſtificauit. }

Tanta ⁊ talis gloria ꝓpter hec oīa ⁊ eorum q̄dꝫ ſit ei pariter: quāta erat in principio: cum eū laudarent aſtra matutina ⁊ quāta eſt nūc ⁊ ſemꝑ ⁊ per diſcurſum preſentis vite ei dabitur ab vniuerſali eccleſia: ⁊ quanta in ſecula ſeculoꝝ ei erit ab vniuerſis celi conciuibus in patria. qui tanta mihi largitus eſt bona. Amen.

Epilogus huius operis.

Explicitū eſt directoriū horarū canonicarū ad honorem ꝛ gloriaȝ dei ꝛ ſupergloriose genitricis eius ꝛ domine noſtre virginis Marie. Deo gratias. A M E N.

Tractatus iſte in ſumma cōtinet quattuor partes principales.

Preparationes ante diuinū officiū.
Adorationes ad vigilias matutꝫ. ꝛ veſperos.
Gratiarumactiones ad primā ꝛ tertiā.
Orationes ad ſextam. nonā ꝛ cōpletorium.

¶ Preparationes ſunt tres.

Remota		In ſancte viuendo
Propīqua	que conſiſtit	In ꝓfunde conſiderādo
Proxima		In feruenter orando

¶ Sancta vita conſiſtit

	Cordis noſtri peruigili obſeruatione
In	Temporis fructuoſa expenſione
	Noſtroꝝ operum recta intentione

¶ Debemus autem profunde conſiderare ꝙ tendimus

	Deum adorandum
Ad	Deo gratias agendum
	Deum orandum

Quia nihil eſt

	Adorari dignius
Deo	Laudari rationabilius
	Magis neceſſarium ꝛ vtilius

¶ Ad feruenter orandum oportet habere

mentem { Puram / Recollectam / Affectatã: vt in tertia ꝑparatione cõtinetur.

¶ Adorationes hoc modo fiunt.

¶ In vigiliis

Adoranda eſt { Conuerſatio / Paſſio / Glorificatio } Chriſti

¶ In veſperis

Adorandum eſt { Cum domina noſtra / Cum triũphante eccleſia / Cum militanti eccleſia

¶ In pſalmodia prime ⁊ tertie agimus gratias pro beneficiis a dño receptis ea ad memoriã reuocantes hoc ordine.

Feria ſecunda		Creationis
Feria tertia		Gratificationis
Feria quarta		Vocationis
Feria quinta	beneficiũ	Iuſtificationis
Feria ſexta		Dotationis
Sabbato		Gubernationis
Dominica		Glorificationis

¶ Unumquodq; prememoratoꝝ beneficioꝝ diſtinguitur in ſex articulos: vt ſingulis ſex pſalmis qui per totã ebdomadam in prima ⁊ tertia pſalluntur correſpondeãt ſinguli ſex articuli cuiuſq; prenoĩatorum beneficioꝝ vt latius in ſingulis ferijs ſuperius dictum eſt.

¶ Orationes in ſexta ⁊ nona dicũtur pro ſeptem ſtatibus in reuerentiam ſeptẽ illoꝝ ſacroꝝ ṽboꝝ a chriſto in cruce ꝓlatorum.

Epilogus huius operis

¶ In tribus pſalmis qui ad ſextam pſalluntur

Oramus p {
Inimicis chriſtianis. ſaracenis
iudeis ⁊ aliȷs infidelibus
Conſanguineis
Benefactoribus

¶ In hymno ⁊ tribus pſalmis qui ad nonam canuntur.

Oramus p {
Afflictis tentatis ⁊ captiuis
In mortali peccato perſiſtentibus
Iuſtis.
Infirmātib⁹ ⁊ in mort. agonia laborātib⁹.

¶ In completorio oramus

Pro {
Animabus in purgatorio luentibus
Statu vniuerſalis eccleſie
Noſtra congregatione

Quia nunq̄ vel raro libri impreſſi inueniūtur abſq; mēdis tū aliquādo ex parte caratherizantiū: tū interdū ex pte emēdantiū: tū etiā nonnunq̄ ex parte vtroruq;: ne hmōi errores lectoribus noceāt: errata tā in exercitatorio vite ſpūalis q̄ in directorio horaꝝ canonicarū notare decreui: ſubiūgens eorūdem caſtigatiōes. Vtq; facilius reperiri valeant: ſignaui nūerū chartarū colūnarū ⁊ linearum: in quibus tales errores emendatos reperies.

Cartha. vj. colūna. ij. Linea xv. vbi dicitur. hec: dic. hoc.
Cartha. ix. col. ij. lin. ix. ante finē vbi dr. meditatiouum: dic. meditationū
Car. xix. col. j. line. ix. vbi dr
delectiſſimi: dic. dilectiſſimi
Car. xx. col. j. lin. xij. poſt. dilectiſſime: ſubiūge. feria tertia. Et col. ij. li. xiiij. vbi dicitur. ſomnū: dic. ſomniū
Car. xxvj. col. ij. li. vij. añ ſ

nē vbi dr. fragratiſſima: dic. fragrātiſſima.

Car.xxx.col.i.in titulo vbi dr.illuminatiua.dic.illuminatiuā.

Car.xxxi.col.i.li.v.vbi dicitur: delectū.dic.dilectum

Car.xxxij.col.ij.li.iij.ante finē vbi dr.q̊d.dic.qui.

Car.xxxiij.col.ij.liñ.ix. vbi dr.miniſtrati.dic.miſtraſti.

Car.xxxv.col.i.li.i. vbi dr.illud:dic.illud.Et col.ij. liñ. vlti.vbi dr.pfecta.dic.pfecta

Car.xxxvij.col.i.li.xi.vbi dr cenodoxa noracitas. dic.cenodoxia.voracitas.

Car.xxxviij. col.ij.li.ix.ante finē vbi dr.ſpceialis.dic.ſpecialis.

Car.xxxix.col.ij.li.v. vbi dr. cōditionib⁹.dic.cōditiōib⁹.

Car.xli.col.ij.li.xij.vbi dr uihil.dic nihil

Car.xlviij.col.i.li.xij.vbi dr igicm.dic.ignem

Car.lj.col.i.li.iiij. ante finē vbi dr.intellectuz.dic. intellectum.

Car.lij.co.ij.li.vl.poſt.amore.interponat. quoſdam.

Car.liij.col.i.li.xij.vbi dr. fortē.dic.forte.Et col.ij.li.ix vbi dr.tutū:dic.totū.Et liñ. xij.ante finē vbi dicit. cōtēplatine.dic . cōtēplatiue.Et li.ix.ante finē vbi dr extertiores:dic.exteriores.

Car.lvj.col.ij.in titulo vbi dr:qualr.dic.qualit. ⁊ detrahe nūerū.lvij.ſuperflue poſitū

Car.lx.col.ij.li.xvi. poſt.tumultuoſo.adde.mari.

Car.lxi.col.i.liñ.vij. vbi dr. aminat.dic.animat.

Car.lxij.col.ij.liñ.xi.vbi dr. Cōtemus.dic.Cātemus.Et li.x.ante finē:vbi dr tamne. dic.tamen.

Car.lxiij.col.i.li.x.vbi dr.fecit.dic.facit.Et col.ij.li.viij vbi dr.ſnfficiēs:dic.ſufficiēs

Car.lxxij. col. ij.li.vij. ante finē vbi dr.neſcit.dic. neſcat.

Car.lxxiiij.col.i.liñ. xij.vbi dr.ſuos.dic.ſuis.

Car.lxxv.col.i.liñ.ix.vbi dr: conformemur.dic. cōformemur.Et col.ij.li.xiij.ante fi. vbi dr.ſantillula:dic.ſcintil.

Car.lxxvi.col.i.li.ix.ante fi-
nẽ.vbi dr.videns.dic.vidẽs
Car.lxxvii.col.i.vbi in nũe-
ro cartaꝝ dr.lxxix.dic.lxxvii.
Car.lxxix.col.i.vbi ĩ nũero
chartarũ dr.lxxvii. dic. lxxix.
Et col.ii.li.vi.ante finez vbi
dr.crucigẽdũ. dic. crucifigẽ.
Car.lxxx.col.i.li.ix.ãte finẽ.
vbi dr hac.dic.hac.Et col.ii.
li.ii.vbi dr.pſpicuitatis.dic.
patientie.
Car.lxxxi.col.i.li.i.vbi dr.i-
rellectũ:dic.intellectũ.Et li.
xv.vbi dr.oſtendit:dic.oñdit
Car.lxxxiii.col.ii.li.x. vbi dr
trucifixiõe: dic. crucifixiõe.
Et li.xii.vbi dr.appitõe:dic.
apptione.
Car.lxxxviii.col.i.li.xv.añ fi
nẽ vbi dr.mirabititer. dic.
mirabiliter
Car.xcviii.col.i.vbi in nũe-
ro chartarum dr.cxviii.dic.
xcviii.Et col.ii.li.ix.ante fi-
nẽ vbi dr.aliquẽ.dic.aliquã.
Car.xcix.col.ii.li.vii. vbi dr.
accurrate: dic. accurate. Et
li.viii.vbi dr.exercitayerint:
dic.exercitauerit.

Sequũtur er

rores correcti directorii ho-
rarũ canonica rum.
Car.vii.col.ii.li. viii. vbi dr.
interpretur.dic. inter ptat.
Car.x.col.ii. li.vl.vbi dr.ona
dic.dona.
Car.xi.li.iiii. col.ii.ante fi-
nẽ vbi dr plius:dic.prius.
Car.xii.col.i.lin.viii. vbi dr.
ſumens: dic ſumeres. Et.x.
li.ante finez vbi dr.deberes:
dic.debes.Et col.ii.li.ii.vbi
dr. fortuue:dic.fortũe.Et li-
nea.iii.ante finẽ vbi dr quo-
tidianu:dic.quotidianũ.
Car.xiii.col.i.li.i.vbi dr. lan
guoribus:dic.langorib⁹.Et
col.ii.li.i.vbi dr.meã.dic.no
ſtram.
Car.xiiii.col.ii.li.xv.ante fi-
nẽ vbi dicit.ſarracenis. dic.
ſaracenis.
Car.xv.col.ii.lin.i.vbi dr.im
mortali:dic.in mortali.
Car.xvi.col.i.li.iiii. vbi dr.
colſectã:dic.collectã.